

การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติ๊กเกอร์ไลน์
ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมว
CHANGES OF WORD FORM WRITTEN ACCORDING TO
SPOKEN SOUNDS ON THAI LINE STICKERS IN THE
CATEGORIES OF DOG AND CAT CHARACTERS

ธิดา เอ่งฉ้วน^{1*} และจอมขวัญ สุทธิพันธ์²
Thida Eangchoun^{1*} and Jomkwan Sudhinont²

Received Date: February 17, 2023

Revised Date: June 12, 2023

Accepted Date: June 12, 2023

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยและภาษาไทยประยุกต์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., ประจำสาขาวิชาสังคม วัฒนธรรม และการพัฒนามนุษย์ คณะ
ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

* Corresponding author, E-mail: 6511120002@email.psu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมว ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลสติกเกอร์ไลน์จาก LINE STORE กำหนดเฉพาะสติกเกอร์ภาษาไทยที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยนักวาด (Creator's sticker) ตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2565 ย้อนหลัง จำนวน 20 ชุด มีสติกเกอร์ไลน์ทั้งสิ้น 792 รูปภาพ คัดเลือกสติกเกอร์ไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงวิเคราะห์โดยปรับจากแนวทางการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันและแนวทางการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำ จำนวน 107 รูปภาพ ผลการศึกษาพบ 1) การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการใช้ภาษาไทยปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ จำนวน 97 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 90.65 จำแนกได้ 6 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงรูปพยางค์ต้น การเปลี่ยนแปลงรูปพยางค์ท้าย การเปลี่ยนแปลงรูปสระ การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะและสระ การเปลี่ยนแปลงรูปวรรณยุกต์ และการเปลี่ยนแปลงรูปพยางค์ และวรรณยุกต์ พบมากที่สุดคือ การเปลี่ยนแปลงรูปสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาว จำนวน 11 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 35.48 และพบน้อยที่สุดคือการเปลี่ยนแปลงรูปพยางค์ท้ายเสียงเปิด จำนวน 1 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 2) การเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำ จำนวน 10 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 9.35 จำแนกได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ การกลมกลืนเสียง การสูญเสียเสียง และการเพิ่มพยางค์ เนื่องจาก LINE ใช้ในการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในภาษาไทยบนสติกเกอร์ สะท้อนให้เห็นว่าภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

คำสำคัญ : เสียง, การเปลี่ยนแปลงเสียง, การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียง, สติกเกอร์ไลน์

Abstract

The objective of this study was to analyze changes of words form that are written according to spoken sounds on Thai LINE stickers in the categories of dog and cat characters. Data were retrospectively collected from December 2, 2022, from 20 sets of Thai LINE stickers in the Creator's stickers of LINE Store. A total of 792 stickers were collected and 107 stickers with words written according to spoken sounds were selected for analysis based on the concepts of changes in current Thai usage and changes in the sound of word units. The study found 1) changes in word form written according to the sounds of the current spoken Thai on 97 stickers (90.65 percent). The changes could be classified into 6 types: the changes of the initial consonants, ending consonants, vowels, forms of consonants and vowels, forms of tones, and the forms of consonants, vowels, and tones. The most frequently found type was the change from short to long vowels on 11 stickers (35.48 percent), and the least frequently found was the change to approximant final consonant on 1 sticker (25.00 percent), and 2) changes of sounds in word units which were found on 10 stickers (9.35 percent) and could be classified into 3 types: assimilation, sound loss, and consonant addition. Because

LINE is used for informal communication, changes in sounds on the Thai stickers reflect that language is always changing.

Keywords: Sound, sound change, changes of word form written according to sounds, LINE stickers

1. บทนำ

ภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์กำหนดขึ้นมา มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา มนุษย์ต้องใช้ภาษาทุกวันเพื่อสนทนาสื่อสารกับผู้คนรอบข้างเพื่อบอกเล่าเรื่องต่าง ๆ และมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่แตกต่างไปจากสัตว์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ตรงที่ภาษานั้นสามารถจัดเป็นระบบได้ทั้งหน่วยเสียง คำ กลุ่มคำ และความหมาย (วรวรรณ ศรียากย์, 2556) ภาษาจึงเป็นเครื่องมือที่สร้างความแตกต่างในการสื่อสารระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ หรือมนุษย์กับสัตว์ เนื่องจากสุนัขและแมวเป็นสัตว์ที่มีความผูกพันและใกล้ชิดกับมนุษย์ มนุษย์สามารถโต้ตอบสื่อสารอย่างเข้าใจกับสุนัขและแมวผ่านสัญญาณและพฤติกรรม (พิมพ์ประไพ บุญสม, 2556) เห็นได้จากนักวาดสร้างสรรค์สติ๊กเกอร์ไลน์เป็นรูปสุนัขและแมวพร้อมระบุคำ

สติ๊กเกอร์ไลน์มีการระบุคำหรือถ้อยคำที่ใช้ในการสื่อสารผ่านโปรแกรม LINE ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้ในการติดต่อกันอย่างไม่เป็นทางการที่สามารถโต้ตอบได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว (จอมขวัญ สุทธินนท์, 2564) นักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์จึงสร้างสรรค์คำหรือถ้อยคำที่ไม่ตรงตามรูปคำตามเสียงที่ใช้จริง ซึ่งจัดอยู่ในภาษาที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน นอกจากนี้คำหรือถ้อยคำก็มี

การเปลี่ยนแปลง เช่น การกลมกลืนเสียง การสูญเสีย และการเพิ่มพยางค์
เกิดเป็นคำหรือถ้อยคำใหม่ ๆ ที่ออกเสียงหรือเขียนแตกต่างไปจากคำเดิม

ดังเหตุผลที่ LINE เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในโลก
สังคมออนไลน์อย่างไม่เป็นทางการและสติ๊กเกอร์ไลน์ปรากฏคำหรือถ้อยคำที่
ใช้แทนการพิมพ์ข้อความยาว ๆ แสดงให้เห็นว่าภาษามีการเปลี่ยนแปลงใน
ด้านของรูปคำ กล่าวคือ สะกดคำที่ต่างไปจากรูปคำมาตรฐานตามเสียงพูด
อีกทั้งมนุษย์สามารถสื่อสารโต้ตอบกับสุนัขและแมวผ่านสัญญาณและ
พฤติกรรมได้ จึงทำให้นกวดสติ๊กเกอร์ไลน์สร้างสรรค์ถ้อยคำประกอบ
สติ๊กเกอร์รูปสุนัขและแมวเสมือนเป็นตัวแทนของผู้ใช้ภาษาในการสื่อสารซึ่ง
ปรากฏเป็นคำหรือถ้อยคำบนสติ๊กเกอร์เพื่อที่ใช้ในการสื่อสารกัน ผู้วิจัยจึง
สนใจศึกษาการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติ๊กเกอร์ไลน์
ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมว วิเคราะห์โดยปรับจากแนวคิด
การเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันของ ปองจิต อ่อนเผ่า (2552) และ
แนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำของ วรวรรณ ศรียาภัย
(2556) ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่าภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติ๊กเกอร์
ไลน์ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมว

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

3.1 การเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน

ปองจิต อ่อนเผ่า (2552) กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันไว้ว่าภาษาไทยมีการเปลี่ยนได้ในหลายลักษณะและส่งผลกระทบต่อด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1.1 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับเสียงในภาษา จำแนกออกเป็น 6 ลักษณะ ดังนี้ 1) พยัญชนะต้นเดี่ยวคล้ายเสียงในภาษาอังกฤษ เช่น จ ออกเสียงคล้าย ch เช่นคำว่า “จริงใจ” 2) เสียงพยัญชนะต้นคู่มีเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ซึ่งเป็นเสียงจากคำในภาษาอังกฤษ เช่น เสียง บร ในคำว่า บรีส (นิตยา กาญจนวรรณ, 2541 อ้างถึงใน ปองจิต อ่อนเผ่า, 2552) 3) เสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำมีเสียงเพิ่มขึ้น โดยในภาษาอังกฤษแตกต่างจากภาษาไทยตรงที่เสียงพยัญชนะไทยเสียงหยุดนิ่งอยู่ในปากเมื่อเป็นเสียงพยัญชนะท้าย หรือไม่มีการออกเสียงเมื่อมีเครื่องหมายทัณฑฆาต เช่น เสียง ฟ ในคำว่า กอล์ฟ (Golf) (นิตยา กาญจนวรรณ, 2541 อ้างถึงใน ปองจิต อ่อนเผ่า, 2552) 4) เสียงวรรณยุกต์เพี้ยนไปจากมาตรฐาน เป็นการเกิดเสียงใหม่ที่ไม่อยู่ในระบบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยพบมากคือ เสียงวรรณยุกต์โทเพี้ยนสูงขึ้น และการทำเสียงวรรณยุกต์จัตวาเพี้ยนต่ำลง เช่น คำว่า ไม่มี ออกเสียงเป็น ไม้มี่ (ภาวาส บุณนาค, 2547 อ้างถึงใน ปองจิต อ่อนเผ่า, 2552) 5) เสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง มีการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะควบกล้ำ เช่น เสียงควบ ร ควบ ล และควบ ว หายไปกลายเป็นเสียงที่ไม่ควบกล้ำ เช่น จังหวัดนี้ ครูขาดแคลน ออกเสียงเป็น จังหวัดนี้ครูขาดแคน (กุหลาบ มัลลิกะมาส,

2547 อ้างถึงใน ปองจิต อ่อนเผ่า, 2552) และ 6) เสียงถูกรวบให้สั้น เป็นการรวบเสียงพยางค์ปกติให้สั้นลง เช่น คำว่า วิทยาศาสตร์ ออกเสียงเป็น วิทยาศาสตร์ (ภาวาส บุนนาค, 2547 อ้างถึงใน ปองจิต อ่อนเผ่า, 2552)

3.2 การเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำ

วรวรรณ ศรียาภัย (2556) กล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงทางเสียงใน หน่วยคำไว้ว่าหน่วยคำมีลักษณะแตกต่างกันอย่างชัดเจน จำแนกออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

3.2.1 ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำ จำแนก ออกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) การกลมกลืนเสียง คือ ทำให้เสียงมีความ คล้ายคลึงกัน เช่น “อย่างนี้” [jàaŋ nii] กลายเป็น “อย่างจี้” [jàaŋ ɲii] 2) การ สูญเสียงและพยางค์ คือ การสูญเสียทั้งเสียงพยัญชนะหรือเสียงสระ เช่น การ สูญเสียงของคำว่า “กราบ” [kràap] กลายเป็น “กาบ” [kàap] และการสูญเสีย พยางค์ของคำว่า “มะพร้าว” [maʔ phráaw] กลายเป็น “พร้าว” [phráaw] 3) การเพิ่มเสียง คือ การเพิ่มเสียงในหน่วยคำ เช่น คำว่า “ตกใจ” [tòk caj] กลายเป็น “ตกกะใจ” [tòk ka caj] และ 4) การสลับเสียง คือ การสลับตำแหน่ง ของเสียงในหน่วยคำ เกิดได้การไม่ระมัดระวังในการพูด เช่น คำว่า “ตะกร้า” [ta kraa] กลายเป็น “กระต้า” [kra taà] (วรวรรณ ศรียาภัย, 2556)

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติกเกอร์ ไลน์ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมวมีวิธีดำเนินการวิจัยดัง รายละเอียดต่อไปนี้

4.1 สติกเกอร์ไลน์สุนัขและแมวจำนวนทั้งสิ้น 792 รูปภาพ เป็นประชากร และคัดเลือกสติกเกอร์ไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียง จำนวน 107 รูปภาพ เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 เครื่องมือการวิจัย คือ ตารางวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปตามเสียง ที่ใช้จริงในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมว

4.3 การรวบรวมการเปลี่ยนแปลงรูปค่าตามเสียงที่ใช้จริงในสติกเกอร์ไลน์ ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมวใน LINE STORE ของ LINE กระทำ โดยกำหนดเฉพาะสติกเกอร์ไลน์ชุดที่ปรากฏเป็นภาษาไทยเท่านั้นที่ สร้างสรรค์ขึ้นโดยนักวาด (Creator's sticker) ซึ่งจัดอยู่ในหมวดหมู่ตัวละคร สุนัขและแมว ตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2565 ย้อนหลัง คัดเลือกสติกเกอร์โดย การสุ่มกระทั้งครบจำนวน 20 ชุด ซึ่งมีจำนวนสติกเกอร์ไลน์จำนวนทั้งสิ้น 792 รูปภาพ และคัดเลือกสติกเกอร์ไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปตามเสียงที่ใช้ จริงปรับจากแนวคิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน (ปองจิต อ่อนเฒ่า, 2552) และปรับจากแนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำ (วรวรรณ ศรียาภักย์, 2556)

4.4 การวิเคราะห์คำหรือถ้อยคำบนสติกเกอร์ไลน์ ผู้วิจัยได้กระทำการ วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปค่าตามเสียงประกอบภาพสติกเกอร์ไลน์เท่านั้น โดยไม่พิจารณารูปค่าที่เขียนประกอบที่ไม่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของเสียง

4.5 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปค่าตามเสียงที่ใช้จริงในสติกเกอร์ไลน์ ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมว กระทำโดยปรับจากแนวคิดการ เปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันของ ปองจิต อ่อนเฒ่า (2552) และ แนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำของ วรวรรณ ศรียาภักย์ (2556)

ข้อตกลงเบื้องต้น

- 1) ผู้วิจัยวิเคราะห์เฉพาะคำหรือถ้อยคำที่ปรากฏการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงประกอบสติกเกอร์ไลน์เท่านั้น
- 2) ผู้วิจัยยึดตามแนวคิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันของ ปองจิต อ่อนเผ่า (2552) และแนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำของ วรวรรธน์ ศรียากย์ (2556)

5. สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมว รวมจำนวน 20 ชุด ซึ่งมีสติกเกอร์ไลน์จำนวน 792 รูปภาพ พบผลการวิจัยดังนี้

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมวที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริง พบว่าสติกเกอร์ไลน์มีการเปลี่ยนแปลงของเสียง พบจำนวนทั้งสิ้น 107 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 13.51 จำแนกเป็น 2 ประเด็น คือ 1) การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการใช้ภาษาไทยปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ จำแนกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้น การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้าย การเปลี่ยนแปลงรูปสระ การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะและสระ การเปลี่ยนแปลงรูปวรรณยุกต์ และการเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ 2) การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำ จำแนกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ การกลมกลืนเสียง การสูญเสียเสียง และ

ยังพบการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำในลักษณะอื่นคือ การเพิ่มพยางค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการใช้ภาษาไทยปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน วิเคราะห์โดยปรับจากแนวคิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันของ ปองจิต อ่อนเฒ่า (2552) พบจำนวนทั้งสิ้น 97 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 90.65 จำแนกการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน 6 ลักษณะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1.1 การเปลี่ยนแปลงรูปพยางค์ต้น คือ การเปลี่ยนรูปพยางค์ต้นรูปหนึ่งเป็นรูปพยางค์ต้นอีกรูปหนึ่ง โดยจะทำให้การออกเสียงของคำ ๆ นั้นเปลี่ยนแปลงไปด้วย พบการเปลี่ยนแปลงรูปพยางค์ต้นจำนวน 21 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 21.65 จำแนกได้ 6 ลักษณะ ปรากฏถ้อยคำบนสติกเกอร์ดังนี้

5.1.1.1 การเปลี่ยนแปลงรูปพยางค์ต้นเป็นรูปพยางค์ต้นเสียงหยุด เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “โกรธ” [kròot] เป็น “โกด” [kòot] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “โกดแล้ว” (LINE STORE, 2565) โดยเปลี่ยนจากหน่วยเสียง /kr/ ซึ่งเป็นพยางค์ควบกล้ำ เป็นหน่วยเสียง /k/ ซึ่งเป็นพยางค์เสียงหยุด ไม่ก้อง มีลม (วรวรรณ ศรีวิทย, 2556) พบจำนวน 5 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 23.81

ตัวอย่างที่ 1

รูปที่ 1 ลำดับที่ 1

ที่มา : LINE STORE (2565ฉ)

5.1.1.2 การเปลี่ยนแปลงรูปพยางค์ต้นเป็นรูปพยางค์ต้นเสียงกักเสียดแทรก เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “สิบ” [sip] เป็น “ฉิบ” [chìp] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “เต็มฉิบ” (LINE STORE, 2565ข) โดยเปลี่ยนจากหน่วยเสียง /s/ ซึ่งเป็นพยางค์ต้นเสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง ไม่มีลม เป็น /ch/ ซึ่งเป็นพยางค์ต้นเสียงกักเสียดแทรก ไม่ก้อง มีลม (วรวรรณ ศรียากย์, 2556) พบจำนวน 3 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตัวอย่างที่ 2

รูปที่ 2 ลำดับที่ 2

ที่มา : LINE STORE (2565ข)

5.1.1.3 การเปลี่ยนแปลงรูปพยางค์ต้นเป็นรูปพยางค์ต้นเสียงนาสิก เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “แล้ว” [léw] เป็น “แจ่ว” [ɲéw] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “ทิวแจ่ว”

(LINE STORE, 2565) โดยเปลี่ยนจากหน่วยเสียง /l/ ซึ่งเป็นพยัญชนะเสียงข้างลิ้น ก้อง กลายเป็นหน่วยเสียง /ŋ/ ซึ่งเป็นพยัญชนะเสียงนาสิก (วรวรรณ ศรียากย์, 2556) พบจำนวน 3 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตัวอย่างที่ 3

รูปที่ 3 ลำดับที่ 3

ที่มา : LINE STORE (2565)

5.1.1.4 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นเป็นรูปพยัญชนะต้นเสียงข้างลิ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “รับรู้” [ráp rúu] เป็น “ลับลิ้น” [láp lúu] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “ไม่ลับลิ้น” (LINE STORE, 2565) โดยเปลี่ยนจากหน่วยเสียง /r/ ซึ่งเป็นพยัญชนะเสียงร้าว ก้อง กลายเป็นหน่วยเสียง /l/ ซึ่งเป็นพยัญชนะเสียงข้างลิ้น ก้อง (วรวรรณ ศรียากย์, 2556) พบจำนวน 2 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 9.52

ตัวอย่างที่ 4

รูปที่ 4 ลำดับที่ 4

ที่มา : LINE STORE (2565)

5.1.1.5 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นเป็นรูปพยัญชนะต้น

เสียงเสียดแทรก เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “ครับ” [khráp] เป็น “ฮับ” [háp] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “ดีฮับ” (LINE STORE, 2565ฐ) โดยเปลี่ยนจากหน่วยเสียง /khr/ ซึ่งเป็นพยัญชนะควบกล้ำ เป็นหน่วยเสียง /h/ ซึ่งเป็นพยัญชนะเสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง ไม่มีลม เกิดที่ช่องระหว่างเส้นเสียง (วรวรรณ ศรียาภัย, 2556) พบจำนวน 3 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตัวอย่างที่ 5

รูปที่ 5 ลำดับที่ 5

ที่มา : LINE STORE (2565ฐ)

5.1.1.6 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นเป็นรูปพยัญชนะต้น

เสียงเปิด เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “รู้” [rúu] เป็น “ยู” [júu] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “ไม่ยูไม่ซี” (LINE STORE, 2565ก) โดยเปลี่ยนจากหน่วยเสียง /r/ ซึ่งเป็นพยัญชนะเสียงร่ว ก้อง กลายเป็นหน่วยเสียง /j/ ซึ่งเป็นพยัญชนะเสียงเปิด ก้อง เกิดที่เพดานแข็ง (วรวรรณ ศรียาภัย, 2556) พบจำนวน 5 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 23.81

ตัวอย่างที่ 6

รูปที่ 6 ลำดับที่ 6

ที่มา : LINE STORE (2565ก)

5.1.2 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้าย คือ การเปลี่ยนรูปพยัญชนะท้ายรูปหนึ่งเป็นรูปพยัญชนะท้ายอีกรูปหนึ่ง โดยจะทำให้การออกเสียงของคำ ๆ นั้นเปลี่ยนแปลงไปด้วย พบการเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้ายจำนวน 4 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 4.12 จำแนกได้ 2 ลักษณะ ปรากฏถ้อยคำบนสตिकเกอร์ดังนี้

5.1.2.1 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้ายเป็นรูปพยัญชนะท้ายเสียงนาสิก เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “ก่อน” [kʰəwŋ] เป็น “ก่อง” [kʰəwŋ] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “ทำงานก่อง” (LINE STORE, 2565) โดยเปลี่ยนจากหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายคือ /ŋ/ เป็นพยัญชนะท้ายเสียงนาสิก ก้อง กลายเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายคือ /ŋ/ เป็นพยัญชนะเสียงนาสิก ก้อง ในตำแหน่งพยัญชนะท้ายไม่ตามเสียงสระ กล่าวคือ ลมที่ถูกกักในช่องปากจากนั้นจึงผ่านออกไปทางจมูก โดยเพดานอ่อนและลิ้นไก่จะอยู่ในลักษณะพับ เพื่อทำการเปิดช่องด้านหลังให้ลมขึ้นไปทางจมูกในการออกเสียงพยัญชนะ (วรวรรณ ศรียาภัย, 2556) พบจำนวน 3 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 75

ตัวอย่างที่ 7

รูปที่ 7 ลำดับที่ 7

ที่มา : LINE STORE (2565)

5.1.2.2 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้ายเป็นรูป

พยัญชนะท้ายเสียงเปิด ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “ก่อน” [kʷəŋ] เป็น “ก้อย” [kʷəŋ] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “ลาก้อย” (LINE STORE, 2565ฉ) โดยเปลี่ยนจากหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายคือ /n/ ซึ่งเป็นพยัญชนะท้ายเสียงนาสิก ก้อง กลายเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายคือ /j/ ซึ่งเป็นพยัญชนะเสียงเปิด ก้อง ปรากฏเฉพาะเมื่อตามหลังสระ (วรวรรณ ศรียากย์, 2556) พบจำนวน 1 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 25

ตัวอย่างที่ 8

รูปที่ 8 ลำดับที่ 8

ที่มา : LINE STORE (2565ฉ)

5.1.3 การเปลี่ยนแปลงรูปสระ คือ การเปลี่ยนรูปสระรูปหนึ่งเป็นรูปสระอีกรูปหนึ่ง ซึ่งจะทำให้การออกเสียงของคำ ๆ นั้นเปลี่ยนแปลงไปด้วย พบการเปลี่ยนแปลงรูปสระ จำนวน 31 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 31.96 จำแนกได้ 4 ลักษณะ ปรากฏถ้อยคำบนสติ๊กเกอร์ดังนี้

5.1.3.1 การเปลี่ยนแปลงรูปสระเสียงสั้นเป็นรูปสระ

เสียงยาว เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “จะ” [càʔ] เป็น “จา” [caa] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “หัวจาปวด” (LINE STORE, 2565ช) โดยเปลี่ยนจากหน่วยสระเสียงสั้น /a/ คือคำว่า “จะ” ซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ระดับสั้นต่ำ ออกเสียงสั้น ริมฝีปากไม่แผ่ไม่ห่อ ปรากฏร่วมกับพยัญชนะต้นเดียว

พยัญชนะควบกล้ำ โดยเปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงสระเสียงยาว /aa/ คือคำว่า “จา” เป็นหน่วยเสียงสระกลาง ระดับลิ้นต่ำ ออกเสียงยาว ริมฝีปากไม่แฟ้มไม่ห่อ ปรากฏร่วมกับพยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะควบกล้ำได้ทุกหน่วยเสียง ส่วนพยัญชนะตัวสะกดปรากฏร่วมกับ /ʔ/ ไม่ได้ (วรวรรณ ศรียาภัย, 2556) พบจำนวน 11 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 35.48

ตัวอย่างที่ 9

รูปที่ 9 ลำดับที่ 9

ที่มา : LINE STORE (2565ซ)

5.1.3.2 การเปลี่ยนแปลงรูปสระเสียงยาวเป็นรูปสระ

เสียงสั้น เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “แบบ” [bɛ̃ɐp] เป็น “บับ” [bap] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “คือบับ” (LINE STORE, 2565ค) โดยเปลี่ยนจากหน่วยสระเสียงยาว /ɛɛ/ เป็นสระหน้า ระดับลิ้นกึ่งต่ำ ออกเสียงยาว ริมฝีปากแฟ้ม โดยเปลี่ยนเป็นหน่วยเสียงสระเสียงสั้น /a/ เป็นหน่วยเสียงสระกลาง ระดับลิ้นต่ำ ออกเสียงสั้น ริมฝีปากไม่แฟ้มไม่ห่อ (วรวรรณ ศรียาภัย, 2556) พบจำนวน 7 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 22.58

ตัวอย่างที่ 10

รูปที่ 10 ลำดับที่ 10

ที่มา : LINE STORE (2565ค)

5.1.3.3 การเปลี่ยนแปลงรูปสระของสระประสมเสียงยาว

เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “เหมือน” [m^uān] เป็น “เหมียน” [mⁱān] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “ไม่สวยเหมียนหมา” (LINE STORE, 2565ข) โดยเปลี่ยนจากหน่วยสระเสียงยาว /ua/ เป็นหน่วยเสียงสระประสม ออกเสียงยาว ริมฝีปากไม่แผ่ไม่ห่อ ได้เปลี่ยนเป็นหน่วยสระเสียงยาวที่ทำให้เสียงเปลี่ยนแปลงเป็น /ia/ เป็นหน่วยสระประสม ออกเสียงยาว ริมฝีปากแผ่ (วรวรรณ ศรีวิทย, 2556) พบจำนวน 6 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 19.35

ตัวอย่างที่ 11

รูปที่ 11 ลำดับที่ 11

ที่มา : LINE STORE (2565ข)

5.1.3.4 การเปลี่ยนแปลงรูปสระเสียงสั้นที่ออกเสียงต่างกัน

เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “จะ” [càʔ] เป็น “จิ” [cìʔ] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “จิป่าตายรายวัน” (LINE STORE, 2565ข) โดยเปลี่ยนจากหน่วยสระเสียงสั้น /a/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ระดับลิ้นต่ำ ออกเสียงสั้น ริมฝีปากไม่แผ่ไม่ห่อ ทำให้เสียงเปลี่ยนแปลงเป็นหน่วยเสียงสระ /i/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหน้า ระดับลิ้นสูง ออกเสียงสั้น ริมฝีปากแผ่ (วรวรรณ ศรีวิทย, 2556) พบจำนวน 7 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 22.58

ตัวอย่างที่ 12

รูปที่ 12 ลำดับที่ 12

ที่มา : LINE STORE (2565ข)

5.1.4 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะและสระ คือ การเปลี่ยนแปลงทั้งรูปพยัญชนะรูปหนึ่งเป็นรูปพยัญชนะอีกรูปหนึ่งซึ่งเปลี่ยนได้ทั้งพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย และเปลี่ยนแปลงจากสระรูปหนึ่งเป็นรูปสระอีกรูปหนึ่งได้ ทั้งสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว ทำให้เสียงเกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้อยคำที่ปรากฏบนสติกเกอร์เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ “จิง” [caŋ] เป็น “จุง” [cuŋ] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “ซี้เกียจจุงเบย” (LINE STORE, 2565ฉ) โดยเปลี่ยนจากหน่วยเสียงสระ /a/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ระดับลิ้นต่ำ ออกเสียงสั้น ริมฝีปากไม่แผ่ไม่ห่อ ปรากฏร่วมกับพยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะควบกล้ำ และพยัญชนะสะกดได้ทุกหน่วยเสียง เป็นหน่วยเสียงสระ /u/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระหลัง ระดับลิ้นสูง ออกเสียงสั้น ริมฝีปากห่อกลม ปรากฏร่วมกับพยัญชนะต้นเดี่ยวได้ทุกหน่วยเสียง ยกเว้นพยัญชนะสะกด /w/ และปรากฏร่วมกับพยัญชนะควบกล้ำ /kw, khw/ และเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ คำว่า “เลย” [lɔɯ] เป็น “เบย” [bɔɯ] โดยเปลี่ยนจากหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียงข้างลิ้น /l/ เสียงก้อง เป็นหน่วยพยัญชนะต้นเสียงหยุด /b/ ก้อง มีลม (วรวรรณ ศรียาภัย, 2556) พบจำนวน 10 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 10.31

ตัวอย่างที่ 13

รูปที่ 13 ลำดับที่ 13

ที่มา : LINE STORE (2565ฉ)

5.1.5 การเปลี่ยนแปลงรูปวรรณยุกต์ คือ การเปลี่ยนแปลงรูปวรรณยุกต์รูปหนึ่งเป็นวรรณยุกต์อีกรูปหนึ่งหรือเป็นการเพิ่มรูปวรรณยุกต์ทำให้การออกเสียงเปลี่ยนแปลงไปพร้อมทั้งปรากฏรูปวรรณยุกต์ตรงตามเสียง เช่น ถ้อยคำที่ปรากฏบนสติกเกอร์เป็นการเปลี่ยนแปลงรูปวรรณยุกต์ “งูพิษ” [ŋuu phít] กลายเป็น “งูพิษ” [ŋuu phít] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “งูพิษ” (LINE STORE, 2565จ) มีการเปลี่ยนแปลงโดยการเพิ่มรูปวรรณยุกต์ให้ปรากฏวรรณยุกต์ไม้ตรีที่มีการเน้นเสียงโทสูง จากคำเดิมที่เป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงตรีที่มีพื้นเสียงของอักษรต่ำ และเป็นคำตาย โดยไม่มีรูปวรรณยุกต์ปรากฏ พบจำนวน 2 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 2.06

ตัวอย่างที่ 14

รูปที่ 14 ลำดับที่ 14

ที่มา : LINE STORE (2565จ)

5.1.6 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ คือ การเปลี่ยนแปลงทั้งรูปพยัญชนะทั้งหมด การเปลี่ยนสระทุกหน่วยเสียง และเปลี่ยนรูปวรรณยุกต์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเสียง เช่น ถ้อยคำที่ปรากฏบนสติกเกอร์เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงที่พยางค์ทั้งในรูปของพยัญชนะต้น สระ และวรรณยุกต์ของคำว่า “รัก” [rák] เป็น “ย้าก” [jaák] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “น่าย้าก” (LINE STORE, 2565ข) โดยมีการเปลี่ยนแปลงพยัญชนะต้นเสียงรัว คือ /r/ เป็นพยัญชนะต้นเสียงก้องกลายเป็น /j/ เป็นพยัญชนะต้นเสียงเปิด ซึ่งเป็นเสียงก้อง ด้านรูปสระเปลี่ยน

จากหน่วยสระเสียงสั้น /a/ ซึ่งเป็นหน่วยเสียงสระกลาง ระดับลิ้นต่ำ ออกเสียงสั้น ริมฝีปากไม่แฟ้นไม่ห่อ กลายเป็น หน่วยสระเสียงยาว /aa/ เป็นหน่วยเสียงสระกลาง ระดับลิ้นต่ำ ออกเสียงยาว ริมฝีปากไม่แฟ้นไม่ห่อ และเปลี่ยนแปลงรูปวรรณยุกต์ปรากฏเป็นไม้โทเสียงวรรณยุกต์ตรี ที่มาจาก หน่วยเสียงวรรณยุกต์เสียงตรีแต่ไม่ปรากฏรูปวรรณยุกต์ เนื่องจาก ย เป็นอักษรต่ำ เมื่อเป็นคำตายพื้นเสียงจึงเป็นเสียงวรรณยุกต์เสียงตรี พบจำนวน 29 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 29.90

ตัวอย่างที่ 15

รูปที่ 15 ลำดับที่ 15

ที่มา : LINE STORE (2565ซ)

5.2 การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำ

ผลการวิเคราะห์สตีกเกอร์ไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำ วิเคราะห์โดยปรับแนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำของ วรวรรณ ศรียาภัย (2556) พบจำนวนทั้งสิ้น 10 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 9.35 จำแนกได้ 3 ลักษณะดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 การกลมกลืนเสียง คือ การเปลี่ยนรูปของเสียงที่มีความใกล้เคียงกัน ทำให้เสียงมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกัน จะอยู่ด้านหน้าหรือด้านหลังก็ได้ (วรวรรณ ศรียาภัย, 2556) เช่น ถ้อยคำที่ปรากฏบน

สติกเกอร์เป็นการกลมกลืนเสียงที่พยางค์ “นี้” [nii] เป็น “จี้” [ŋii] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “ยั้งจี้เอง” (LINE STORE, 2565ง) เป็นการกลมกลืนเสียงของพยัญชนะต้นตัวหน้าคือ พยัญชนะ “น” /n/ กลายเป็นเสียงพยัญชนะต้นตัวหน้าคือ “ง” /ŋ/ โดยมีลักษณะเป็นเสียงก้องและจัดอยู่ในประเภทเสียงนาสิกเหมือนกัน กล่าวคือมีการเปลี่ยนรูปของเสียงให้ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันคือ เสียง /ŋ/ เปลี่ยนแปลงเพื่อเป็นการเชื่อมเสียงเข้าหากันกับ เสียง /n/ พบการกลมกลืนเสียงจำนวน 2 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 20

ตัวอย่างที่ 16

รูปที่ 16 ลำดับที่ 16

ที่มา : LINE STORE (2565ง)

5.2.2 การสูญเสียเสียง คือ การเปลี่ยนรูปของการสูญเสียเสียงพยัญชนะใดพยัญชนะหนึ่ง (วรวรธน ศรียาภย์, 2556) เช่น ถ้อยคำที่ปรากฏบนสติกเกอร์เป็นการสูญเสียเสียงที่พยางค์ “สมอง” [sà mǎwŋ] เป็น “หมอง” [mǎwŋ] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “ไข่มองแป๊ป” (LINE STORE, 2565ฏ) เป็นการสูญเสียเสียงของหน่วยเสียงสระ คือ /a/ และเสียง /s/ ทำหน้าที่เป็นอักษรนำส่งผลให้คำว่า “มอง” กลายเป็นคำว่า “หมอง” เนื่องจากคำว่า “มอง” ได้รับอิทธิพลมาจาก ส ซึ่งเป็นอักษรสูง จึงทำให้ยังเป็นคำว่า “หมอง” แม้จะไม่ปรากฏ ส ก็ตาม พบการสูญเสียเสียงจำนวน 5 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 50

ตัวอย่างที่ 17

รูปที่ 17 ลำดับที่ 17

ที่มา : LINE STORE (2565ฐ)

5.2.3 การเพิ่มพยัญชนะ คือ การเพิ่มพยัญชนะใดพยัญชนะหนึ่ง ทำให้รูปคำและเสียงมีการเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้อยคำที่ปรากฏบนสติกเกอร์ เป็นการเพิ่มเสียงพยัญชนะที่พยางค์ “จู้” [khi:] เป็น “ขรี้” [khri:] ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำ “ขรี้เกียจ” (LINE STORE, 2565ฐ) โดยเป็นการเพิ่มพยัญชนะ /r/ เข้ามาเพื่อให้เกิดการออกเสียงใหม่ที่แตกต่างไปจากรูปคำเดิม ซึ่งเป็นการออกเสียงที่มีลักษณะของเสียงควบกล้ำที่ไม่มีในภาษาไทย พบการเพิ่มพยัญชนะจำนวน 3 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 30

ตัวอย่างที่ 18

รูปที่ 18 ลำดับที่ 18

ที่มา : LINE STORE (2565ฐ)

ตารางที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงใน
สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมว

การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริง ในสติกเกอร์ไลน์	จำนวนสติกเกอร์	ร้อยละ (รูปภาพ)
5.1 การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริง ด้านการใช้ภาษาไทยปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์	97	90.65
5.1.1 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้น	21	21.65
5.1.3 การเปลี่ยนแปลงรูปสระ	31	31.96
5.1.4 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะและสระ	10	10.31
5.1.5 การเปลี่ยนแปลงรูปวรรณยุกต์	2	2.06
5.1.6 การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์	29	29.90
5.2 การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริง ด้านการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำ	10	9.35
5.2.1 การกลมกลืนเสียง	2	20.00
5.2.2 การสูญเสียเสียง	5	50.00
5.2.3 การเพิ่มพยัญชนะ	3	30.00
รวม	107	100

6. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมว พบว่านักวาดใช้ถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนทั้งสิ้น 107 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 13.51 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ทั้งหมด 792 รูปภาพ พบการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการใช้ภาษาไทยปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ จำแนกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้น จำแนกกลุ่มย่อยได้ 6 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นเป็นรูปพยัญชนะต้นเสียงหยุด การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นเป็นรูปพยัญชนะต้นเสียงกักเสียดแทรก การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นเป็นรูปพยัญชนะต้นเสียงนสิก การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นเป็นรูปพยัญชนะต้นเสียงข้างลิ้น การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นเป็นรูปพยัญชนะต้นเสียงเสียดแทรก และการเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นเป็นรูปพยัญชนะต้นเสียงเปิด 2) การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้าย จำแนกกลุ่มย่อยได้ 2 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้ายเป็นรูปพยัญชนะท้ายเสียงนสิก และการเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้ายเป็นรูปพยัญชนะท้ายเสียงเปิด 3) การเปลี่ยนแปลงรูปสระ จำแนกกลุ่มย่อยได้ 4 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงรูปสระเสียงสั้นเป็นรูปสระเสียงยาว การเปลี่ยนแปลงรูปสระเสียงยาวเป็นรูปสระเสียงสั้น การเปลี่ยนแปลงรูปสระของสระประสมเสียงยาว และการเปลี่ยนแปลงรูปสระเสียงสั้นที่ออกเสียงต่างกัน 4) การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะและสระ 5) การเปลี่ยนแปลงรูปวรรณยุกต์ และ 6) การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ และพบการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการเปลี่ยนแปลงทางเสียงใน

หน่วยคำ จำแนกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ การกลมกลืนเสียง การสูญเสีย และการเพิ่มพยัญชนะ จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าภาษามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ตามบริบทของการสื่อสารระหว่างบุคคล ปัจจัยที่ทำให้คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดจากคนในสังคมมักใช้คำหรือถ้อยคำที่สามารถสื่อสารกันอย่างสะดวกรวดเร็วหรือเรียกว่า ภาษาแชตหรือภาษาออนไลน์ โดยยังคงความหมายเดิม จึงส่งผลให้คำหรือถ้อยคำนั้นเกิดวิวัฒนาการทางภาษาที่แปลกใหม่ เหตุนี้จึงกวาดสติกเกอร์ไลน์ได้สร้างสรรค์สติกเกอร์ที่ประกอบคำหรือถ้อยคำที่ได้รับความนิยม มีความโดดเด่น ได้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของรูปคำของเสียงในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการศึกษาภาษาที่ใช้ในไดอารีออนไลน์ : เดือนตุลาคม 2549 - เดือนมีนาคม 2550 (ฐิติภา คุประเสริฐ, 2551) พบการเปลี่ยนแปลงทางด้านเสียงมากกว่าการสะกดคำในไดอารีออนไลน์ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเสียงนั้นใช้เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเขียนไดอารีออนไลน์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนเลือกเขียนวิธีที่ตนเองถนัดมากกว่าใช้คำตามหลักภาษามาตรฐาน เนื่องจากคำไม่ถูกต้องตามหลักภาษาทำหน้าที่สื่อความหมายได้เหมือนกันกับภาษามาตรฐาน และสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของเสียงเพื่อสร้างให้ภาษามีความแปลกใหม่เป็นกลวิธีเพื่อเรียกความสนใจแก่ผู้อ่านไดอารีของตนเองได้อีกด้วย

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมวสามารถแสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงรูปคำของสติกเกอร์ไลน์ซึ่งพบมากที่สุดคือ การเปลี่ยนแปลงรูปสระเสียงสั้นเป็นรูปสระเสียงยาว พบจำนวน 11 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 35.48 จัดอยู่ในกลุ่มย่อยของการเปลี่ยนแปลงรูปสระ พบจำนวน 31 รูปภาพ

คิดเป็นร้อยละ 31.96 รองลงมาคือ การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ พบจำนวน 29 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 29.90 ของจำนวนทั้งหมด และพบน้อยที่สุดคือ การเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้ายเป็นรูปพยัญชนะท้ายเสียงเปิดจำนวน 1 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 25.00 จัดอยู่ในกลุ่มย่อยของการเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้าย พบจำนวน 4 รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 4.12 เป็นการเปลี่ยนแปลงของรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงเพื่อความโดดเด่นและแปลกใหม่ของถ้อยคำภาษาในยุคปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยพบการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการใช้ภาษาไทยปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ กล่าวคือ พบการเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ รูปสระ มากกว่าการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงด้านการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ไม่มีข้อจำกัดในการเปลี่ยนแปลงของเสียง นักวาดสติกเกอร์ไลน์หรือผู้ใช้ภาษาจึงนิยมเปลี่ยนแปลงเสียงสระเป็นอันดับแรก เพื่อเกิดคำใหม่ ๆ พร้อมทั้งเสียงที่แตกต่างไปจากเดิม การเปลี่ยนแปลงทางเสียงในหน่วยคำ คือ การกลมกลืนเสียง การสูญเสียเสียง การเพิ่มพยัญชนะ เป็นการเปลี่ยนแปลงทางเสียงอย่างมีข้อจำกัด เนื่องจากเสียงจะเปลี่ยนจากเสียงหนึ่งไปยังเสียงหนึ่งนั้นต้องอาศัยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเท่านั้น (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์, 2526) อย่างไรก็ตามเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของรูปคำตามเสียงจะเห็นได้ชัดว่าการเปลี่ยนแปลงของเสียงในลักษณะต่าง ๆ ส่งผลให้ออกเสียงง่ายขึ้น สะดวกต่อการสื่อสารแม้จะไม่ถูกต้องตามภาษามาตรฐานก็ตาม การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องคำสแลงที่ปรากฏในสติกเกอร์สุดฮิตหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมว (ธิดา เอ่งฉ้วน และจอมขวัญ สุทธิจันทร์, 2565) ได้ศึกษา

การสร้างคำสแลงในประเด็นการเปลี่ยนแปลงรูปตามเสียงที่ใช้จริง ซึ่งพบการเปลี่ยนแปลงรูปสระมากที่สุด เช่น การเปลี่ยน “สระอ” /ɔ/ ของคำว่า “หน้อย” /nɔj/ โดยออกเสียงเป็นสระเสียงสั้น เปลี่ยนมาเป็นสระเสียงยาว คือ “สระโอ” /oo/ คือ คำว่า “โหน้อย” /nooj/ แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเสียงในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย เหตุเพราะเป็น การใช้ในการสนทนาผ่านตัวอักษรที่แทนเสียงพูด จึงทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของรูปสระเสียงหนึ่งไปยังรูปสระอีกเสียงหนึ่ง

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริง ในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมวยังสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย (จอมขวัญ สุทธิพันธ์, 2563) พบว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์มีการใช้ถ้อยคำภาษาที่มีแสดงการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวมากที่สุด เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกันระหว่างบุคคลที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงรูปสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาวนั้น เพื่อแสดงความมอดอ้อนบุคคลที่สนิทกันแบบไม่เป็นทางการ ปรากฏถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ เช่น คำว่า “ยัง” /jaŋ/ กลายเป็น “ยาง” /jaaŋ/ หรือ คำว่า “ไป” /pai/ กลายเป็น “ปาย” /paai/ นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องลักษณะการใช้ภาษาบนสื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน (ชาธิณา นอระอ, นุรอัชชีดา จารง, ณฐพร มุสิกเจริญ และวรเวทย์พิสิช ยศศิริ, 2561) พบว่า การใช้ภาษาบนสื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางภาษาอย่างรวดเร็ว ได้แก่ การแปรคำที่มีเสียงยาวให้เป็นเสียงสั้นด้วยการ

ตัดสระเสียงยาวออกแล้วนำสระเสียงสั้นมาแทนที่ ยกตัวอย่างเช่น คำว่า “มาก” กลายเป็น “ม่ก” ยังพบการแปรเสียงสั้นให้เป็นเสียงยาวด้วยการเพิ่มสระเสียงยาวแทนที่ ยกตัวอย่างเช่น คำว่า “ได้” กลายเป็น “ด้าย” ซึ่งยังคงความหมายเดิม นอกจากนี้พบการแปรเสียงสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ ยกตัวอย่างเช่น คำว่า “จ้ง” กลายเป็น “จุง” คำว่า “เลย” กลายเป็น “เบย” และคำว่า “นะ” กลายเป็น “นัะ” สะท้อนให้เห็นว่าภาษามีการเปลี่ยนแปลงหลากหลายลักษณะ เริ่มต้นจากการสนทนาผ่านช่องทางรูปแบบออนไลน์ที่มีความสะดวกมากขึ้น โดยผู้ใช้ภาษาได้ปรับลักษณะของภาษาให้มีความแปลกใหม่ทั้งในด้านของเสียงและรูปคำ จึงเกิดคำใหม่ ๆ ขึ้น

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมวทั้งการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างจากสติกเกอร์ไลน์และงานวิจัยที่ผ่านมาในอดีตทำให้เห็นชุดข้อมูลอันสะท้อนให้เห็นข้อค้นพบว่าปัจจุบันการใช้ภาษาในการสื่อสารก้าวหน้าไปไกลเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางภาษาใหม่ ๆ อยู่เสมอเห็นได้จากงานวิจัยในอดีตจนถึงปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงของรูปคำตามเสียงในภาษาเป็นเครื่องพิสูจน์ได้ว่าภาษายังคงเกิดวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องเพื่อเน้นความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างไม่เป็นทางการแต่ยังคงความหมายเดิมไว้ จึงมักเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงในภาษาแชต กลุ่มสนทนาที่สนิทสนมกัน กระทั่งคำหรือถ้อยคำที่ปรากฏบนสติกเกอร์ไลน์ การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงแม้จะไม่ถูกต้องตามหลักภาษามาตรฐาน หรือสื่อสารในบริบททางการ แต่แสดงให้เห็นว่าการใช้ภาษาของคนในสังคมได้รับอิทธิพลจากกระแสนิยมต่าง ๆ ทำให้ภาษาไทยที่

ใช้ปัจจุบันทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนได้รับการเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมที่เติบโตอย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น (พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์, 2563)

การเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยแสดงให้เห็นว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์สร้างสรรค์สติกเกอร์ที่มีถ้อยคำไม่ตรงตามรูปเสียงที่ใช้จริงเพื่อความแปลกใหม่และตามกระแสนิยม ภาษาในสติกเกอร์ไลน์เป็นภาษาเขียนที่มักใช้อย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งการใช้รูปภาพบนสติกเกอร์หรือรูปภาพด้วยการเปลี่ยนแปลงของเสียงเป็นเจตนาการสื่อสารของมนุษย์อย่างหนึ่งที่บ่งบอกความเป็นกันเอง ทำให้ผู้รับสารเกิดจินตภาพ รวมถึงการใช้รูปสติกเกอร์สัตว์ประกอบการสื่อสารเพื่อเป็นเครื่องมือที่จะช่วยเสริมเจตนาการสื่อสารให้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ถ้อยคำที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันมักมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเพื่อง่ายต่อการใช้สนทนากันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

7. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

7.1 ผลการวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติกเกอร์ไลน์จึงสามารถเป็นตัวอย่างด้านการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาไทยเพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียนรู้ เช่น ภาษาศาสตร์ สัทศาสตร์ ระบบเสียงในภาษาไทย และวัจนปฏิบัติศาสตร์

7.2 ผลการวิจัยการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามเสียงที่ใช้จริงในสติกเกอร์ไลน์สามารถนำไปเปรียบเทียบถ้อยคำภาษาในยุคอดีตและยุคปัจจุบันว่ามีความแตกต่างหรือเหมือนกันอย่างไรเพื่อให้เห็นถึงวิวัฒนาการทางภาษาและเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของถ้อยคำภาษา

8. เอกสารอ้างอิง

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2547). *ภาษาไทยของเรา*. กรุงเทพฯ: สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- จอมขวัญ สุทธีนนท์. (2563). การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*. 12(1), 51-69.
- จอมขวัญ สุทธีนนท์. (2564). การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีเงื่อนไขร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัยวิทยาเขตร้อยเอ็ด*. 10(2), 91-105. <https://so01.tcithaijo.org/index.php/AJMBU/article/view/239924/167284>
- ซาริณา นอรอฮ, นูรอชีดา จารง, ญุพร มุสิกเจริญ และรเวทย์พิสิข ยศศิริ. (2561). ลักษณะการใช้ภาษาบนสื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน. *พลวัตการศึกษายุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล. การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9*. (940-952). <https://wbyru.acth/bitstream/ru/6190/1/2561-HNICSarina940-952.pdf>
- จิตติภา คุประเสริฐ. (2551). *การศึกษาภาษาที่ใช้ในไดอารี่ออนไลน์: เดือนตุลาคม 2549-เดือนมีนาคม 2550* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- ธิดา เองฉ้วน และจอมขวัญ สุทธีนนท์. (2565). คำสแลงที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์สุดฮิตหมวดหมู่ตัวละครสุนัขและแมว. *การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษาระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ครั้งที่ 15*. (932-943). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

- นิตยา กาญจนวรรณ. (16, สิงหาคม, 2545). *การใช้ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. เอกสารประกอบในการสัมมนาทางวิชาการ จัดโดยราชบัณฑิตยสถาน เรื่องภาษาไทยปัจจุบัน: ปัญหาและแนวทางแก้ไข.
- ปองจิต อ่อนเฒ่า. (2552). ข้อคิดจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. *วารสารวรรณวิทัศน์*. 9, 121-133.
- พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์. (2563). วัยรุ่นยุคใหม่กับการใช้ภาษาไทยที่ควรรู้. *วารสารศึกษาศาสตร์ มมร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*. 8(2), 182-194. <http://ojs.mbu.ac.th/index.php/edj/article/view/1134/848>
- พิมพ์ประไพ บุญสม. (2556). *อุปลักษณะในสำนวนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสัตว์* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- ภาวาส บุญนาค. (2547). *ภาษาไทยของเรา*. กรุงเทพฯ: สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วรรณรัตน์ ศรียาภย. (2556). *ภาษาศาสตร์ภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: สัมปชัญญะ.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2526). *ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ: วิวัฒนาการภาษาไทยและภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- LINE STORE. (2565ก). *เหมียวขอ*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/12312952/th>
- LINE STORE. (2565ข). *แก๊งปุยปุย*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/13734576/th>
- LINE STORE. (2565ค). *แซ่ซเซ่เชียวกับน้องเหมียว*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/19952695/th>

LINE STORE. (2565ง). *แมวและคำพูดสนุกสนาน*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565,
จาก <https://store.line.me/stickershop/product/18810118/th>

LINE STORE. (2565จ). *ไว้เซทข้าๆกวนๆ*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565,
จาก <https://store.line.me/stickershop/product/19946891/th>

LINE STORE. (2565ฉ). *คุโมะ หมาหุยกุหยิก*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565, จาก
<https://store.line.me/stickershop/product/19504571/th>

LINE STORE. (2565ช). *ฉันรักงานนี้แมวกวนพาสเทล*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565,
จาก <https://store.line.me/stickershop/product/20029387/th>

LINE STORE. (2565ซ). *ซ็อกโกแลต หมาซ่า*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565, จาก
<https://store.line.me/stickershop/product/19994008/th>

LINE STORE. (2565ณ). *ชิโระ ตัวหมาต้อยๆ*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565,
จาก <https://store.line.me/stickershop/product/19291786/th>

LINE STORE. (2565ญ). *ซูโม่แคทแมวจอมกวน 2*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565,
จาก <https://store.line.me/stickershop/product/19880972/th>

LINE STORE. (2565ฎ). *ลูกหมาของแม่นาก*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565,
จาก <https://store.line.me/stickershop/product/60004/th>

LINE STORE. (2565ฏ). *วิเชียรมินแฮปปี้ๆ*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565, จาก
<https://store.line.me/stickershop/product/19994207/th>

LINE STORE. (2565ฐ). *อ้วนกลม หมาน้อยแสนชน*. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2565,
จาก <https://store.line.me/stickershop/product/11832683/th>